

τὸ πρῶτον τότε εἰσελθὼν εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἐκτοτε πάντοτε ἐκλεγόμενος, δις μάλιστα μόνος αὐτὸς καὶ ἐπὶ τῆς εὑρείας περιφερείας, ἔξαχολουθεῖ πολιτευόμενος διαπρεπῆ κατέχων ἐν τῷ Κοινοβούλῳ θέσιν, διακρινόμενος διὰ τὰς θετικάς του ιδέας, τὴν δύναμιν καὶ τὸ σθένος τῆς λογικῆς, δι' ὧν, ὀλιγόλογος, ἀλλ' ἀπερίστροφος καὶ ἀείποτε εὐθὺν ἐπὶ τὸν κέντρον βαίνων, ἐνισχύει καὶ ὑποστηρίζει αὐτάς.

Κατὰ τὸ 1895 ἀναμνησθεὶς καὶ πάλιν τῶν νεανικῶν του χρόνων, ὁδηγήσας ἐπίλεκτον σῶμα ἐκ 200 Μανιατῶν καὶ ἄλλων, πυραλαβών καὶ ἐν πυροβόλον ἀπὸ τὴν ἐκπαιδευτικὴν φρεγάταν τῶν δοκίμων μετὰ δύο ναυτῶν ύπαξιωματικῶν, κατῆλθε καὶ αὖθις εἰς τὴν Κρητικὴν τότε ἐπαναστασιν, ἀναγκάσας τοὺς Τούρκους νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ φρούριον Κοζαρέ. Ἡ Τουρκία, ἐνισχυθείσης τῆς ἐπαναστάσεως, ἡναγκάσθη τότε νὰ ὑποσχεθῇ τὴν παραχώρησιν τῶν αἰτημάτων τῶν Κρητῶν, ἀλλ' ἀθετήσασα ὑπεκίνησης τὰς τελευταίας γνωστὰς ἀνηκούστους σφαγάς, ὧν συνέπεια ὑπῆρξεν ἡ κάθοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καὶ στρατοῦ εἰς Κρήτην, ἡ γνωστὴ ἐνεργὸς ἐπέμβασις τῶν δυνάμεων ἐπειτα, ἡ τελευταία ἀνακήρυξις τῆς Κρήτης ἐλευθέρας καὶ τοῦ "Ἑλληνος πρίγκιπος ὡς ἡγεμόνος, καὶ ἡ προσεχῆς μετὰ ὑποκαρδίου πόθου ἀναμενομένη" Ἔνωσις.

'Εν 'Αθήναις.

Θ. Γ. Χ.

ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ ΜΕΘΥΣΟΥ

«Γιατρέ, σ' τὸ λέω ὄρθα-κοφτά : εῖσαι σωστὸ κοθώνι,
καὶ δέν σε ξαναπέρνω πλιά γιατρὸ οὔτε 'c τὰ βώδια μου...
ἔνα ποτήρι — μούλεγες — τὰ πόδια πῶς στυλώνει
κ' ἔγώ ποῦ τόσα ἔχω πιῇ δέν στέκομαι στὰ πόδια μου !